

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, právne zastúpená: *DEDÁK & Partners, s.r.o., Mlynské Nivy 45, Bratislava*, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/067/2013 zo dňa 10. septembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/067/2013 zo dňa 10. septembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke **u k l a d á** zaplatiť súdny poplatok v sume 500 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 13.11.2013, domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013.

Odporkyňa (ďalej aj „Rada“), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/, h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“), rozhodnutím č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013 (vydaným v správnom konaní č. 260-PLO/O-3205/2013) uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 6.000 € za porušenie povinnosti uvedenej v § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe TV MARKÍZA dňa 29.04.2013 o cca 19:00 hod. v rámci programu *Televízne noviny* odvysielala príspevok s názvom *Osudný pád na korčuliach* a upútavku na tento príspevok, ktoré spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahli do ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie muža snímaného na nemocničnom lôžku a zároveň predmetný príspevok svojím obsahom a spôsobom spracovania zasiahol do práva na súkromie ženy označenej ako sestra zraneného muža.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že v prípade, ak došlo uplatnením slobody prejavu účastníka konania (odvysielaním posudzovaného príspevku a upútavky na príspevok) k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu ústavou garantovaných práv a slobôd zraneného muža a sestry zraneného muža, ide o situáciu, kedy je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu predmetných práv a slobôd obmedzenie slobody prejavu účastníka konania v podobe vyvedenia deliktuálnej zodpovednosti podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Posudzovaný príspevok informoval divákov o ťažkom úraze muža snímaného na nemocničnom lôžku. Príčinou bol pád pri korčuľovaní na kolieskových korčuliach bez prilby. V rámci vizuálnej zložky príspevku a upútavky boli odvysielané zábery na zraneného muža ležiaceho na nemocničnom lôžku a zábery jeho zranenej tváre po páde na kolieskových korčuliach. Predmetné zábery detailne zobrazovali následky tejto nehody – viditeľné vonkajšie poranenia na hlave. Odvysielané zábery zachytávali muža v zlom zdravotnom stave, ležiaceho na nemocničnom lôžku so zdravotným golierom na krku a obvazom na hlave, čím bol v príspevku zobrazený v stave preňho nedôstojnom bez aktívnej možnosti odporovať voči vyhotovovaniu obrazových záberov svojej osoby počas hospitalizácie v nemocnici vzhľadom na svoj zdravotný stav, a tým sa účinne brániť proti zásahom do jeho práva na zachovanie vlastnej dôstojnosti. Zásah do súkromia sa môže uskutočniť rôznymi spôsobmi. Vzhľadom na mimoriadne intímnu a citlivú povahu lekárskeho údajov zraneného muža, ktorý bol v príspevku, ako aj v upútavke jasne identifikovateľný pre svoje okolie, bolo nepochybne zasiahnuté do jeho práva na súkromie, zahŕňajúceho aj právo na zachovanie súkromného charakteru informácií o svojom zdravotnom stave. V rámci vizuálnej časti príspevku bol odvysielaný detailný záber na tvár smútiacej ženy (označenej ako sestra zraneného muža) utierajúcej si uslzené oči a nos. Súčasťou práva na súkromie sú tiež osobné prejavy človeka. Účelom spravodajstva je informovať širokú verejnosť o aktuálnych udalostiach dôležitého významu stručne, presne a najmä vecne. V súvislosti s potrebou informovať verejnosť o nebezpečenstve korčuľovania na kolieskových korčuliach bez nasadenia prilby a o rizikách s tým spojených nie je zrejmy záujem verejnosti na odvysielaní záberov jasne

identifikovateľného zraneného muža snímaného v jeho nemocničnej izbe v kritickom stave a na zverejnení jeho osobných zdravotných údajov vrátane röntgenových snímok jeho lebky. Rovnako s ohľadom na sledovanú spravodajskú hodnotu príspevku nie je badateľný záujem verejnosti na odvysielaní záberov zachytávajúcich žiaľ sestry zraneného muža po tom, ako sa dozvedela o kritickom zdravotnom stave svojho brata. Zaradenie týchto záberov je z hľadiska účelu spravodajstva neodôvodnené.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 6.000 €.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku uviedla, že s ohľadom na ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. a s ohľadom na ustanovenie § 11 a § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka je na uplatnenie práva na ochranu osobnosti aktívne legitimovaná vždy len tá fyzická osoba, voči ktorej neoprávnený zásah smeroval. Z obsahu rozhodnutia však navrhovateľke nie je zrejmé, akým konkrétnym spôsobom malo dôjsť k zásahu do práv konkrétnej aktívne legitimovanej fyzickej osoby. Identifikácia zásahu a spôsobu zásahu do práv fyzických osôb, tak ako je uvedená v napadnutom rozhodnutí sa javí byť príliš reštriktívnou a pre začatie správneho konania neprijateľnou. V tomto prípade je potrebné vziať do úvahy aj stanovisko vysielateľa, ktorý získal všetky odvysielané zábery dobrovoľne, bez akýchkoľvek reštrikcií zo strany fyzických osôb alebo ošetrovujúcich lekárov. Fyzická osoba označená správnym orgánom ako muž na nemocničnom lôžku bola v čase nakrúcania pri vedomí a bez zjavných problémov komunikovala, bola schopná prijímať vlastné rozhodnutia a bola si vedomá aj možného dosahu svojich rozhodnutí. Obdobná situácia nastala aj so sestrou zraneného muža, ktorá bola v čase nakrúcania v stave schopnosti udržať pozornosť smerom k situácii, ktorá nakrúcaním v priestoroch nemocnice nastala a na otázky redaktora reagovala nezaujate a bez zjavných výrazných emotívnych prejavov. Obe osoby poskytli svoje výpovede dobrovoľne a súhlasili s nakrúcaním a zverejnením svojich osobnostných prvkov tak, ako to bolo odvysielané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má navrhovateľka za to, že odvysielaný príspevok nebol spôsobilý zasiahnuť do práva na súkromie akejkoľvek osoby. Ochrana osobnosti fyzickej osoby je komplexným právnym inštitútom upraveným ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Konania na ochranu osobnosti sú zložitými konaniami, kde všetky tvrdenia musia byť dostatočne podložené dôkaznými prostriedkami a preukázané riadnym spôsobom. Dôkazné bremeno je vždy na strane účastníka, ktorý sa dožaduje ochrany. Bez doloženia konkrétnych dôkazov, že k zásahu do ľudskej dôstojnosti reálne prišlo, bez konkretizácie spôsobu, ako mohlo prísť k zásahu do ľudskej dôstojnosti nie je možné jednoznačne stanoviť, že prišlo k porušeniu § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. V občianskom konaní o ochranu osobnosti pri požiadavke náhrady nemajetkovej ujmy musí mať súd kumulatívne za preukázané, že zásah bol neoprávnený, teda v rozpore s platnou legislatívou, že zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať porušenie alebo ohrozenie osobnostných práv fyzickej osoby, že morálna satisfakcia sa javí ako nedostačujúca a že dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti bola znížená v značnej miere.

Navrhovateľka nesúhlasí s tvrdeniami správneho orgánu, že nie je vo verejnom záujme podrobne informovať a so súhlasom dotknutej osoby aj o následkoch úrazov, ktoré vznikajú v dôsledku nedodržiavania bezpečnostných predpisov. Preventívne a výchovne pôsobia práve takéto príspevky, ktoré divákovi poskytnú reálny obraz následkov takéhoto konania, ktoré môže privodiť zdravotnú alebo aj inú ujmu na právach človeka. Práve konkrétnym poukázaním na následok ťažkého pádu na korčuliach v prípade ak dotyčná osoba nemala bezpečnostnú prilbu dokáže takýto príspevok plniť svoju verejnú funkciu vychovávať a pôsobiť preventívne a náučne. V prípade zverejnenia následkov hazardného správania občanov v dôsledku ktorého príde napríklad k požiaru nehnuteľnosti, nebude správny orgán namietat, ak vysielateľ detailne ukáže do tla vyhoretý priestor. Práve zverejňovaním aj následkov rôznych tragédií v rozsahu a spôsobom podľa typu relácie a termínu vysielania plnia takéto príspevky spravodajského charakteru svoj verejnoprávny účel. K zásahu do osobnostných práv akejkoľvek súkromnej fyzickej osoby dôjde len v prípade odvysielania skutočností, ktoré takúto osobu dehonestujú, uvádzaním skutočností, ktoré nie sú pravdivé, pravdu skresľujúce a na ktoré táto fyzická osoba nemala možnosť reagovať a poskytnúť svoje stanovisko. V tomto prípade boli všetky odvysielané skutočnosti pravdivým a reálnym obrazom danej situácie. Navrhovateľka poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/132/2008. Pokiaľ by sa dotknuté osoby cítili dotknuté vysielaním na svojich osobnostných právach, mali možnosť vysielateľa žalovať prostredníctvom žaloby na ochranu osobnosti v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Podľa osobnej komunikácie redaktora s dotknutými osobami, tieto nebudú iniciovať žiadne konania súdneho alebo mimosúdneho charakteru.

Sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti, jednou z prvoradých podmienok jej pokroku a rozvoja každého jednotlivca. Zahŕňa nielen slobodu názoru a prijímania a rozširovania informácií a myšlienok, ale obsahuje aj povinnosť a zodpovednosť. Informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu vykonávané prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov patrí k významným nástrojom kontroly moci a zároveň k základným zárukám, ktoré bránia najrôznejším formám deformácie spoločenského vývoja. Hromadnými informačnými prostriedkami sú popri periodickej tlači agentúrne spravodajstvo, spravodajské a ostatné publicistické časti rozhlasového a televízneho vysielania ako aj zvukové a obrazové záznamy, ktoré sa používajú na pravidelné informovanie verejnosti o udalostiach, javoch, faktoch u nás alebo v zahraničí. Obsah publicistiky a spravodajstva, ktorým hromadné informačné prostriedky spoluvytvárajú verejnú mienku, spočíva v informovaní o faktoch, skúsenostiach, podnetoch, kritických pohľadoch, v organizovaní, vedení tvorivých polemík a diskusií a rozvíjaní spoločensky prospešnej kritiky. Musí sa týkať vecí oprávneného verejného záujmu a tomuto oprávnenému verejnému záujmu aj slúžiť.

Už z povahy činnosti publicistiky a spravodajstva vyplýva, že pri nej nevyhnutne a v značnom rozsahu dochádza aj ku kontaktu s jednotlivými hodnotami osobnosti fyzickej osoby, právnickej osoby najmä cťou, menom, obchodným názvom a osobným súkromím. Tento fakt nemusí mať vždy podobu rozporu /kolízie/, pretože publicistika aj spravodajstvo

môže takisto účinne napomôcť pri presadzovaní občianskoprávnej ochrany osobnosti fyzickej alebo právnickej osoby. Pri kolízii práva na informácie s právom na ochranu osobnosti je potrebné skúmať intenzitu tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti vo vzťahu so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto základných práv a ich ochrany. Je teda vecou predovšetkým súdov, aby s prihliadnutím na okolnosti každého prípadu zvážili, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred druhým. Relácia s názvom *Televízne noviny* je seriózná spravodajská relácia, ktorá poukazuje na závažné spoločenské problémy a využíva ústavné právo občanov na informácie. Nie je to bulvárna a samoúčelná relácia, ktorej cieľom je predostrieť spoločenský problém len z pohľadu jedného subjektu. Naopak v snahe poskytnúť divákovi ucelený pohľad na vec, vždy reaguje odpoveďami z rozličných uhlov pohľadu.

Navrhovateľka ďalej namietala, že výrok napadnutého administratívneho rozhodnutia neobsahuje presný, jednoznačný, pravdivý, nezameniteľný popis skutku, ktorým bola naplnená skutková podstata správneho deliktu. Podľa navrhovateľky v predmetnom výroku absentuje popis spáchania skutku alebo popis ďalších skutočností, na základe ktorých by daný správny delikt bol identifikovateľný tak, aby bolo z popisu zrejmé, akým konaním, akými výrokmi bol správny delikt spáchaný. Podrobnejšie je vlastné konanie, ktoré podľa Rady naplnilo skutkovú podstatu ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona 308/2000 Z.z. popísané a špecifikované len v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia odporkyne musí byť špecifikované tak, aby nemohlo byť zamenené s iným konaním. Táto miera podrobnosti je nesporná pre celé sankčné konanie z dôvodu zamedzenia dvojitého postihu pre ten istý skutok, z dôvodu vylúčenia prekážky veci už rozhodnutej, pre potreby určenia rozsahu dokazovania a v neposlednom rade pre zaistenie riadneho práva na obhajobu. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 8Sž/1/2012-41 zo dňa 21.02.2013 v obdobnej právnej veci, č. k. 2Sž/21/2010-27 zo dňa 18.05.2011, sp. zn. 8Sž/18, 22, 23, 24/2011 zo dňa 24.11.2011, sp. zn. 5Sž/9/2009 zo dňa 22.09.2009, 6Sž/4/2009 zo dňa 20.04.2010, ako aj na rozsudok Mestského súdu v Prahe č. 7Ca/315/2007-59 zo dňa 30.01.2009.

V nadväznosti na uvedené skutočnosti považuje navrhovateľka uloženú sankciu vo výške 6.000 € za neprimerane vysokú, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu. Navrhovateľka z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013, prípadne, ak napadnuté rozhodnutie potvrdí, navrhla znížiť výšku uloženej finančnej sankcie. V prípade úspechu si uplatnila na náhradu trov konania.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013 potvrdil.

V dôvodoch uviedla, že inštitút ochrany dôstojnosti a základných práv a slobôd iných podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je odlišný od inštitútu súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Uloženie finančnej sankcie za porušenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. nie je viazané na splnenie podmienok stanovených podľa § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, ale je upravené v § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. bez možnosti Rady rozhodovať o druhu sankcie. Rada okolnosti zásahu do práva na ľudskú dôstojnosť, intenzitu tohto zásahu a dôsledky môže zohľadniť len pri určovaní výšky sankcie – pokuty. Rada v tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3SŽ/22/2012, 5SŽ/26/2012. Z ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je zrejmé, že v prípade, ak dôjde k zásahu do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných, Rada ako správny orgán dohliadajúci na dodržiavanie ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. koná bez ohľadu na skutočnosť, akým spôsobom sa o možnom porušení dozvedela. Konanie Rady nie je podmienené návrhom osoby, ktorá má byť na svojich právach poškodená, a teda ani tvrdeniami či dôkaznými prostriedkami takouto osobou poskytnutými. Z rozsudkov najvyššieho súdu vyplýva, že osoba, do ktorej ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd bolo zasiahnuté podľa § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., musí byť konkrétna fyzická osoba, ktorá je pre recipientov identifikovateľná. Takáto osoba však nemusí byť nevyhnutne identifikovateľná pre všetkých recipientov. Negatívne dôsledky zásahu do ľudskej dôstojnosti sa najintenzívnejšie prejavujú práve v širšom okolí fyzickej osoby. Úmyslom zákonodarcu bolo nepochybne chrániť fyzickú osobu práve pred takými dôsledkami zásahu. V rámci vizuálnej zložky príspevku boli odvysielané viaceré detailné zábery na hlavu a tvár muža s poraneným okom a obväzom bez rastrovania tvárovej časti. Informácia o veku zraneného muža odznela v úvode príspevku. Súčasťou príspevku bol tiež detailný záber na smútiacu ženu označenú ako sestra zraneného muža, pričom v spodnej časti obrazovky bolo zobrazené jej meno a priezvisko. Detailný obraz tváre ženy označenej ako sestra zraneného muža, ako aj jej hlas neboli vysielateľom nijakým spôsobom modifikované.

Odporkyňa tiež poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/9/2006, 2SŽ/17/2011, 5SŽ/18/2011 a uviedla, že pri posudzovaní porušenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. nie je podstatné, či išlo o slobodné konanie zraneného muža a slobodné konanie ženy označenej ako sestra zraneného muža. Ani ich prípadný súhlas neopravňuje vysielateľa na zásah do ľudskej dôstojnosti a súkromia zraneného muža a zásah do súkromia sestry zraneného muža. Odporkyňa poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5SŽ/26/2012, v zmysle ktorého neoprávneným zásahom môžu byť za určitých okolností aj informácie pravdivé, ktoré patria do intímnej sféry osoby v širšom slova zmysle. Navrhovateľka nebola sankcionovaná za to, že informovala o nebezpečenstve korčuľovania na kolieskových korčuľoch bez nasadenia prilby a o rizikách s tým spojených. Navrhovateľke bola uložená sankcia za spôsob akým o tomto konkrétnom úraze informovala, konkrétne za zobrazenie autentických prejavov žiaľu sestry nad ťažkým úrazom brata a záberov zachytávajúcich muža v zlom stave snímaného na nemocničnom lôžku vrátane jeho zdravotných údajov, konkrétne röntgenových snímok jeho lebky ako aj popisu jeho zranení. Odporkyňa nepopiera význam a nevyhnutnosť slobody prejavu v demokratickej spoločnosti.

Rada vzala do úvahy tak spravodajský charakter daných informácií, ako aj kontext, v ktorom boli odvysielané. Príspevku ako takému odporkyňa neuprela určitý preventívny rozmer. Avšak v súvislosti s potrebou informovať verejnosť o nebezpečenstve korčuľovania na kolieskových korčuliach bez nasadenia prilby a o rizikách s tým spojených nie je zrejmy záujem verejnosti na odvysielaní záberov jasne identifikovateľného zraneného muža, ako aj jeho smútiacej sestry po tom, ako sa dozvedela o kritickom stave svojho brata. Sporné zábery a osobné údaje o zdravotnom stave nijakým spôsobom neprispeli k väčšej informovanosti verejnosti ohľadne sledovanej témy. S ohľadom na zásadu proporcionality dospela odporkyňa k záveru, že predmetný príspevok bolo možné spracovať iným spôsobom tak, aby bolo právo na slobodu prejavu účastníka konania naplnené bez toho, aby došlo odvysielaním príspevku zároveň k neprimeranému zásahu do ústavou garantovaných práv a slobôd. Posúdiac charakter sporných záberov a osobných údajov týkajúcich sa zdravotného stavu zraneného odporkyňa uviedla, že ich nezverejnením by verejnosť nebola ukrátená o žiadny podstatný a dôležitý fakt z aktuálneho diania v Slovenskej republike.

K námietke týkajúcej sa výrokovkej časti napadnutého rozhodnutia odporkyňa poukázala na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 5Sž/6/2013, 2Sž/6/2013, 5Sž/26/2012, 3Sž/22/2012, 5Sž/13/2011, 5Sž/22/2010, 8Sž/4/2010, 2Sž/5/2010, 4Sž/2/2010, 3Sž/33/2009, ktorými súd opakovanie potvrdil rozhodnutia Rady ukladajúce sankciu za porušenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., v ktorých bol výrok rozhodnutia ukladajúci sankciu za porušenie predmetného ustanovenia formulovaný v rovnakom rozsahu ako v prípade tohto preskúmaného rozhodnutia. Navrhovateľka dňa 29.04.2013 o cca 19:00 hod. odvysielala iba jeden program s názvom *Televízne noviny*, príspevok *Osudný pád na korčuliach* a upútavku na tento príspevok a správny delikt spočíva v obsahu a spôsobe ich spracovania, ktoré zasiahlo do ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie muža snímaného na nemocničnom lôžku, ako aj jeho sestry. Zákonné znenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je formulované veľmi široko, keď určuje, že zásah do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných spočíva v spôsobe spracovania a v obsahu odvysielaného programu, či príspevku. Správnemu orgánu je tak ponechaný priestor, aby v rámci správneho uváženia posúdil jednotlivé konania a osobitne vyhodnotil konkrétny skutkový stav s prihliadnutím na všetky okolnosti.

Odporkyňa pri určovaní výšky pokuty pristupuje ku každému prípadu vždy individuálne, skúma všetky okolnosti spáchaného správneho deliktu. Za každé porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tak vychádza zo skutkových okolností konkrétneho prípadu, a preto nemožno v súvislosti s výškou uloženej sankcie hovoriť o rovnakom porušení zákona. Odporkyňa zhodnotila konkrétne okolnosti prípadu, rozhodovala v rámci zákonom zverenej správnej úvahy, pričom vzala do úvahy aj predchádzajúce rozhodnutia, ktorými bola navrhovateľka sankcionovaná za opakované porušenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté

rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 07.10.2014 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 26-PLO/O-3205/2013, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013, ako aj s obsahom obrazovo-zvukového záznamu dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní, ani v konaní pred súdom, nepoprela odvysielanie komunikátov na programovej službe TV MARKÍZA s názvom *Televízne noviny* a príspevku *Osudný pád na korčuliach* a upútavkou, ani ich obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky obsiahnutých v opravnom prostriedku bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním programu uvedeného v preskúmanom rozhodnutí RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013 porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či predmetná sankcia – pokuta vo výške 6 000 € bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 260-PLO/O-3205/2013 zo dňa 18.06.2013, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 10.07.2013. V spise je pripojený obrazovo-zvukový záznam predmetného programu. V pripojenom administratívnom spise sa ďalej nachádza Žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie, žiadosť o zaslanie podkladov zhromaždených v správnom konaní, zaslanie Správy o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. zo dňa 17.07.2013, vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 22.07.2013, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 10.09.2013 a napadnuté rozhodnutie Rady.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe *TV MARKÍZA* dňa 29.04.2013 o cca 19:00 hod. odvysielala v rámci programu *Televízne noviny* príspevok s názvom *Osudný pád na korčuliach*, so začiatkom o 19:31:02 hod. a upútavku na tento príspevok, *ktoré spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahli do ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie muža snímaného na nemocničnom lôžku, ako aj do práva na súkromie ženy označenej ako sestra zraneného muža*. Za uvedené bola navrhovateľke uložená sankcia – pokuty vo výške 6.000 €

Podľa § 4 zákona o vysielaní a retransmisii poslaním Rady pre vysielanie a retransmisii (ďalej len „Rada“) je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie, dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisii a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. audiovizuálna mediálna služba na požiadanie, programová služba a ich zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťami podľa § 19.

Najvyšší súd v úvode konštatuje, že ustanovenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. nesupluje občianskoprávne konanie o ochranu osobnosti podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že v záujme ochrany ľudskej dôstojnosti sa zakazuje v súlade s čl. 22 a smernice Rady 89/552/EEC o koordinácii niektorých zákonných ustanovení, regulatívnych opatrení a administratívnych postupov členských štátov, vzťahujúcich sa na aktivity v oblasti televízneho vysielania v znení smernice 97/36/EC vysielanie takých komunikátov, ktoré obsahujú podnety k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti. V ustanovení sa bližšie špecifikujú všeobecne uznané a uznávané morálne a etické štandardy v oblasti vysielaných programov. Nepripustnosť vysielania programov určitého druhu alebo typu možno vyvodiť predovšetkým na základe trestnoprávnych noriem. V záujme komplexnosti právnej úpravy sa v navrhovanom ustanovení § 19 ods. 1 deklarujú určité obsahové nepripustnosti, a to pod hrozbou osobitných sankcií. Neznamená to však zavedenie preventívnej kontroly obsahu vysielania, ale stanovuje sa len zodpovedná stránka v rámci obsahu vysielania. Navrhované obmedzenia sa uplatňujú na všetky druhy programov, vrátane reklamy a programových oznámení.

Rada chráni verejný záujem, aby celkovo vo vysielaní vysielateľov nedochádzalo k neoprávneným zásahom do ľudskej dôstojnosti. Občiansko-právne spory týkajúce sa ochrany osobnosti, ktoré rozhodujú všeobecné súdy, predstavujú úplne iný procesný inštitút, na ktorý konanie o porušení § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z., kde má právomoc konať a rozhodovať Rada, nemá vplyv. Rada má povinnosť konať a rozhodovať v zákonom stanovených lehotách.

Po oboznámení sa s obsahom posudzovaného príspevku sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporkyne, že obsah príspevku, a teda spôsob spracovania, zobrazenie zraneného muža, ktorý bol jednoznačne identifikovateľný, ako aj zobrazenie smútiacej sestry zraneného muža, utierajúcej si uslzené oči a nos, ktorá bola taktiež jednoznačne identifikovateľná, zasiahli do súkromia dotknutých osôb. Odvysielané príspevky neboli po obrazovej ani zvukovej stránke nijak upravené. Odporkyňa a ani najvyšší súd nepopierajú aktuálnosť a dôležitosť témy, týkajúcej sa ochrany zdravia a prevencie úrazov pri akejkoľvek ľudskej činnosti, avšak spôsob a obsah spracovania predmetného príspevku, konkrétne detailné zábery na hlavu a tvár muža s poranenou hlavou a obväzom bez rastrovania tvárovej časti, zobrazenie jeho zdravotných údajov – röntgenové snímky jeho lebky, ako aj detailné zábery smútiacej sestry zraneného muža boli spôsobilé zasiahnuť do súkromia dotknutých osôb a išli nad rámec spravodajského charakteru daného programu. Rada správne uviedla, že v súvislosti s informovaním verejnosti o nebezpečenstve korčuľovania na kolieskových korčuliach bez nasadenia prilby a o rizikách s tým spojených bolo možné príspevok spracovať aj bez zverejnenia osobných zdravotných údajov zraneného muža a záberov zachytávajúcich žiaľ jeho sestry. Takýto spôsob spracovania presiahol záujem verejnosti a neprispel k väčšej informovanosti verejnosti ohľadom sledovanej témy. Na identifikovateľnosť nie

je nevyhnutné, aby bola dotknutá osoba identifikovaná prostredníctvom osobných údajov, avšak postačuje ak je dotknutá osoba identifikovateľná pre užšiu verejnosť.

Sloboda prejavu patrí k najdôležitejším politickým základným právam, pretože prispieva k názorovej pluralite v spoločnosti. Dôležité je všetko, čo je ohľadom danej témy zobrazené, odvysielané a v akom kontexte a aby boli predkladané informácie objektívne a vyvážené. Spôsob zobrazenia danej témy však musí byť taký, ktorý príliš nezasahuje do súkromia zobrazených osôb, t.j. snaží sa konkrétne zobrazené osoby za podmienok daných povahou vysielanej informácie, čo možno najviac chrániť.

Výrok administratívneho rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu spáchania. Najvyšší súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľky ohľadom výrokovej časti rozhodnutia, keďže z výroku bolo zrejmé, kedy bol správny delikt spáchaný (29.04.2013 o cca 19:00 hod.), ako bol spáchaný (odvysielanie príspevku s názvom Osudný pád na korčuliach, ktorý spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a práva na súkromie zraneného muža a jeho sestry), s uvedením ustanovenia zákona (§ 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z.) a v akom programe odvysielanom navrhovateľkou (v rámci programu Televízne noviny). Z takto formulovaného výroku je zrejmé o aký skutok ide a akým spôsobom došlo k porušeniu zákona. Výrok s obdobnou formuláciou posudzoval aj ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 322/2011 zo dňa 27.07.2011 a námietku sťažovateľa ohľadom formulácie výroku vyhodnotil ako nedôvodnú.

Rada o výške sankcie rozhodovala na základe správneho uváženia v rozsahu zákonom predpokladanej správnej úpravy. Najvyšší súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie Rady vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom č. 308/2000 Z.z. Rada v danej veci výšku pokuty náležite odôvodnila a súd nezistil dôvody na jej zníženie.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/067/2013 zo dňa 10.09.2013 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok 500 € rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu. Účet najvyššieho súdu je vedený v Š.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 07. októbra 2014

JUDr. Gabriela GERDOVÁ
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková